

Κατευθυντήριες γραμμές

Σχετικά με την ενιαία εφαρμογή των προϋποθέσεων ενεργοποίησης που συνεπάγονται τη χρήση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης (άρθρο 18 παράγραφος 8 του κανονισμού CCPRRR)

Πίνακας περιεχομένων

I. Πεδίο εφαρμογής.....	4
II. Νομοθετικές παραπομπές και συντομογραφίες.....	5
III. Σκοπός.....	7
IV. Υποχρεώσεις συμμόρφωσης και υποβολής εκθέσεων	8
Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών	8
Απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων	8
V. Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την ενιαία εφαρμογή των προϋποθέσεων ενεργοποίησης που συνεπάγονται τη χρήση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης.....	9
Κατευθυντήρια γραμμή 1: Διαδικασία	10
Κατευθυντήρια γραμμή 2: Αξιολόγηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας εντός της Ένωσης ή εντός κράτους μέλους	10
Κατευθυντήρια γραμμή 3: Προϋποθέσεις ενεργοποίησης για κεφαλαιακές απαιτήσεις	12
Κατευθυντήρια γραμμή 4: Προϋποθέσεις ενεργοποίησης για απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας	13
α) Διαχείριση έκθεσης.....	13
β) Απαιτήσεις περιθωρίου ασφαλείας.....	13
γ) Κεφάλαιο εκκαθάρισης και λοιποί χρηματοοικονομικοί πόροι.....	14
δ) Έλεγχοι κινδύνου ρευστότητας.....	15
ε) Γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης.....	15
στ) Απαιτήσεις παροχής ασφαλείας.....	15
ζ) Επενδυτική πολιτική.....	16
η) Διαδικασίες που προβλέπονται σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης.....	17
θ) Επανεξέταση μοντέλων, προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και απολογιστικοί έλεγχοι.....	18
ι) Διακανονισμός.....	18
Κατευθυντήρια γραμμή 5: Προϋπόθεση ενεργοποίησης στο πλαίσιο εντοπισθεισών ανησυχιών ως προς τη συμμόρφωση με τον κανονισμό EMIR	19
Κατευθυντήρια γραμμή 6: Προϋπόθεση ενεργοποίησης σε σχέση με τον αντίκτυπο ενός κεντρικού αντισυμβαλλόμενου σε άλλες οντότητες που ενέχει κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα	20
Κατευθυντήρια γραμμή 7: Προϋπόθεση ενεργοποίησης σε σχέση με τη λειτουργική βιωσιμότητα ενός κεντρικού αντισυμβαλλόμενου	21
Κατευθυντήρια γραμμή 8: Προϋπόθεση ενεργοποίησης σε σχέση με τη χρηματοπιστωτική βιωσιμότητα ενός κεντρικού αντισυμβαλλόμενου	23

Κατευθυντήρια γραμμή 9: Προϋπόθεση ενεργοποίησης για αναδυόμενη κρίση

24

I. Πεδίο εφαρμογής

Ποιος;

1. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν για τις αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί δυνάμει του άρθρου 22 του κανονισμού EMIR, οι οποίες εποπτεύουν κεντρικούς αντισυμβαλλομένους που είναι αδειοδοτημένοι δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού EMIR.

Τι;

2. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αφορούν κοινές διαδικασίες και μεθοδολογίες σχετικά με τη διαδικασία εποπτικής επανεξέτασης και αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού EMIR. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν θεσπίζουν νέες απαιτήσεις για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους, επιπλέον εκείνων που προσδιορίζονται στον κανονισμό EMIR ή στα σχετικά τεχνικά πρότυπα.

Πότε;

3. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται δύο μήνες μετά την ημερομηνία δημοσίευσης στον δικτυακό τόπο της ESMA στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

II. Νομοθετικές παραπομπές και συντομογραφίες

Νομοθετικές παραπομπές

Κανονισμός CCPRRR	Κανονισμός (ΕΕ) 2021/23 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση κεντρικών αντισυμβαλλομένων και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, (ΕΕ) αριθ. 648/2012, (ΕΕ) αριθ. 600/2014, (ΕΕ) αριθ. 806/2014 και (ΕΕ) 2015/2365 και των οδηγιών 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2014/59/ΕΕ και (ΕΕ) 2017/1132 ¹
Κανονισμός EMIR	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών ²
Κανονισμός ESMA	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ της Επιτροπής ³
Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 152/2013	Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 152/2013 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις κεντρικού αντισυμβαλλομένου ⁴
Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 153/2013	Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 153/2013 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με τις απαιτήσεις για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους ⁵

---

¹ ΕΕ L 22 της 22.1.2021, σ. 1–102

² ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1

³ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84

⁴ ΕΕ L 52 της 23.2.2013, σ. 37

⁵ ΕΕ L 52 της 23.2.2013, σ. 41

Συντμήσεις

<i>BAU</i>	Business as Usual (συνήθεις δραστηριότητες)
<i>CCP</i>	Κεντρικός αντισυμβαλλόμενος
<i>ESMA</i>	Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών
<i>ΕΕ</i>	Ευρωπαϊκή Ένωση
<i>ΕΟΧ</i>	Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος
<i>Επιτροπή</i>	Ευρωπαϊκή Επιτροπή
<i>ΕΣΣΚ</i>	Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου
<i>ΕΣΧΕ</i>	Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοπιστωτικής Εποπτείας

Ορισμοί

4. Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές έχουν την ίδια έννοια με εκείνη που τους αποδίδεται στον κανονισμό CCPRRR, τον κανονισμό EMIR και τους κατ' εξουσιοδότηση κανονισμούς 152/2013 και 153/2013.

III. Σκοπός

5. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 8 του CCPRRR και εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού ESMA.
6. Με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επιδιώκεται η καθιέρωση συνεκτικών, αποδοτικών και αποτελεσματικών εποπτικών πρακτικών στο πλαίσιο του ΕΣΧΕ και η διασφάλιση της κοινής, ενιαίας και συνεπούς εφαρμογής του άρθρου 18 παράγραφος 1 του κανονισμού CCPRRR.
7. Πιο συγκεκριμένα, σκοπός των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών είναι να παράσχουν στις αρμόδιες αρχές καθοδήγηση σχετικά με τις καταστάσεις υπό τις οποίες θα πρέπει να εξετάζουν την εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης στους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους. Ειδικότερα, οι κατευθυντήριες γραμμές παρέχουν δείκτες που κατευθύνουν την εφαρμογή των προϋποθέσεων ενεργοποίησης της διαδικασίας εξέτασης του κατά πόσον πρέπει να εφαρμοστούν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης.

IV. Υποχρεώσεις συμμόρφωσης και υποβολής εκθέσεων

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

8. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα εκδοθούν σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού ESMA και θα απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού ESMA, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφώνονται με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
9. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της ESMA σχετικά με τις κατάλληλες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του ΕΣΧΕ ή σχετικά με τους τρόπους ορθής εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης σε έναν συγκεκριμένο τομέα. Συνεπώς, η ESMA αναμένει από όλες τις αρμόδιες αρχές στις οποίες απευθύνονται οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές να συμμορφώνονται με αυτές. Οι αρμόδιες αρχές για τις οποίες ισχύουν οι κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντας τις στις εποπτικές πρακτικές ανάλογα με την περίπτωση (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές πρακτικές τους).

Απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων

10. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού ESMA, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν την ESMA εάν (i) συμμορφώνονται, (ii) δεν συμμορφώνονται αλλά προτίθενται να συμμορφωθούν, ή (iii) δεν συμμορφώνονται και δεν προτίθενται να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δηλώσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης με τις κατευθυντήριες γραμμές, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης των κατευθυντήριων γραμμών στον δικτυακό τόπο της ESMA σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ.
11. Υπόδειγμα για τις εν λόγω γνωστοποιήσεις διατίθεται στον δικτυακό τόπο της ESMA. Μετά τη συμπλήρωση του υποδείγματος, αυτό διαβιβάζεται στην ESMA. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους.

V. Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την ενιαία εφαρμογή των προϋποθέσεων ενεργοποίησης που συνεπάγονται τη χρήση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης

Ο εντοπισμός τυχόν ουσιώδους επιδείνωσης ή ανωμαλιών μέσω της παρακολούθησης των δεικτών θα πρέπει να συνεπάγεται την άμεση περαιτέρω διερεύνησή τους. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίζουν την αιτία, να αξιολογούν τη σημαντικότητα των δυνητικών επιπτώσεων στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και να τεκμηριώνουν την αιτία και τα αποτελέσματα της αξιολόγησης. Εάν οι δείκτες που σχετίζονται με την προληπτική εποπτεία για ένα κεντρικό αντισυμβαλλόμενο επιδεινωθούν σημαντικά, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αποφασίζουν κατά πόσον πρέπει να εφαρμόσουν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης.

Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, ανά περίπτωση και εντός του διαθέσιμου χρονικού διαστήματος, να αποφασίζουν κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμοστεί μέτρο έγκαιρης παρέμβασης βάσει συνολικής αξιολόγησης τόσο των ποιοτικών όσο και των ποσοτικών αντικειμενικών στοιχείων, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των διαθέσιμων περιστάσεων και πληροφοριών την εν λόγω χρονική στιγμή και τον βαθμό που αφορούν τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, ή εάν χρονικοί περιορισμοί δικαιολογούν μια αξιολόγηση περιορισμένης κλίμακας. Συνεπώς, ανάλογα με τη σημασία της επιδείνωσης ή των ανωμαλιών που εντοπίζονται στους δείκτες, τις αιτίες και τη σημαντικότητα των δυνητικών επιπτώσεων στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο ως προς την προληπτική εποπτεία, οι αρμόδιες αρχές, χάριν οικονομίας χρόνου, δύνανται να αποφασίσουν την εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης αμέσως μόλις προσδιοριστεί η αιτία και ο συνολικός αντίκτυπος της ανωμαλίας.

Εάν εντοπιστεί προϋπόθεση ενεργοποίησης (λαμβανομένων υπόψη των δεικτών) και, ως εκ τούτου, διενεργηθεί αξιολόγηση για ενδεχόμενη χρήση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, τα αποτελέσματα τέτοιων ερευνών και οι αποφάσεις σχετικά με τη δυνητική εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης (συμπεριλαμβανομένων των λόγων μη λήψης ενός μέτρου), θα πρέπει να τεκμηριώνονται σαφώς από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με τις γενικές εποπτικές διαδικασίες.

Θα ήταν χρήσιμη η καταγραφή των ερευνών και αξιολογήσεων που διενεργούνται από αρμόδια αρχή σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στην ετήσια επανεξέταση του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου.

Σκοπός των κατευθυντήριων γραμμών 1 και 2 είναι να καθορίσουν τις διαδικασίες εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών 3 έως 9.

Κατευθυντήρια γραμμή 1: Διαδικασία

Εάν προκύπτει μία εκ των προϋποθέσεων ενεργοποίησης, όπως απαριθμούνται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 του CCPRRR, και εάν η αρμόδια αρχή, που εφαρμόζει τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, θεωρεί ότι μια τέτοια κατάσταση θα μπορούσε να συνεπάγεται αξιολόγηση δυνάμει του εν λόγω άρθρου σχετικά με το κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμοστούν τυχόν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, η αρμόδια αρχή θα πρέπει:

- α) να διερευνήσει περαιτέρω την κατάσταση·
- β) να αξιολογήσει τη σοβαρότητα της κατάστασης, εξετάζοντας αν η κατάσταση ενέχει σημαντικό κίνδυνο για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, αν ενδέχεται να επηρεάσει δυσμενώς τη γενικότερη βιωσιμότητα του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου ή αν ενδέχεται να καταστεί επιζήμια για τη συνολική χρηματοπιστωτική σταθερότητα· και
- γ) να συνεκτιμήσει τους ακόλουθους παράγοντες στην απόφαση για το κατά πόσον θα εφαρμόσει ένα μέτρο έγκαιρης παρέμβασης:
  - (i) τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης,
  - (ii) το εύρος του γεγονότος,
  - (iii) τη γενικότερη βιωσιμότητα του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου και
  - (iv) κατά πόσον η κατάσταση θα μπορούσε να καταστεί επιζήμια για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα εντός της Ένωσης ή εντός κράτους μέλους.

Η εν λόγω αξιολόγηση διενεργείται πριν από ή ταυτόχρονα με την ανάληψη από την αρμόδια αρχή των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 18 παράγραφοι 3 έως 7 του κανονισμού CCPRRR, όπως η διαβούλευση με το εποπτικό σώμα.

Κατευθυντήρια γραμμή 2: Αξιολόγηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας εντός της Ένωσης ή εντός κράτους μέλους

Κατά την αξιολόγηση του ενδεχόμενου ένας κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να θέτει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης ή ενός εκ των κρατών μελών της, όπως αναφέρεται στις κατευθυντήριες γραμμές 5 και 6, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να εξετάζει (i) τη φύση και την πολυπλοκότητα, (ii) το μέγεθος και το μερίδιο αγοράς, (iii) τη συγκέντρωση και (iv) τη διαλειτουργικότητα και τη διασυνδεσιμότητα του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, προκειμένου να εκτιμήσει αν η κατάσταση που εντοπίστηκε στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο εγείρει ανησυχίες για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ήτοι τη συστημική σπουδαιότητα της κατάστασης στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο.

Η αρμόδια αρχή δύναται να λάβει υπόψη στην αξιολόγησή της τις ακόλουθες παραμέτρους:

- α) Αναφορικά με **τη φύση και την πολυπλοκότητα** του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, (i) τις χώρες στις οποίες ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρέχει ή σκοπεύει να παράσχει υπηρεσίες εκκαθάρισης· (ii) τον βαθμό στον οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρέχει λοιπές υπηρεσίες επιπλέον των υπηρεσιών εκκαθάρισης· (iii) τα είδη των χρηματοπιστωτικών μέσων που εκκαθαρίζονται ή πρόκειται να εκκαθαριστούν από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο· (iv) εάν τα χρηματοπιστωτικά μέσα που εκκαθαρίζονται ή πρόκειται να εκκαθαριστούν από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο υπόκεινται στην υποχρέωση εκκαθάρισης δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012.
- β) Αναφορικά με **το μέγεθος και το μερίδιο αγοράς** του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου εντός της Ένωσης, ή ακόμα και εντός της οικονομίας έκαστου κράτους μέλους, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν (i) για κάθε νόμισμα της ΕΕ, τους όγκους που εκκαθάρισε ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ανά κατηγορία στοιχείων του ενεργητικού, τόσο σε απόλυτες όσο και σε σχετικές τιμές (συγκριτικά με τους όγκους των μέσων στο εν λόγω νόμισμα που εκκαθαρίστηκαν συνολικά από όλους τους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους), (ii) το μέγιστο ποσό περιθωρίων ασφαλείας που συγκεντρώνει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, (iii) την εκτιμώμενη μεγαλύτερη υποχρέωση καταβολής σε μία ημέρα, συνολικά, που θα προκαλούνταν σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης του ενός ή των δύο μεγαλύτερων εκκαθαριστικών μελών (και των θυγατρικών τους) υπό ακραίες αλλά εύλογες συνθήκες αγοράς και (iv) το ποσό των συνολικών ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων που είναι δεσμευμένοι στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο από οντότητες που είναι εγκατεστημένες στην Ένωση ή ανήκουν σε όμιλο ο οποίος υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία στην Ένωση.
- γ) Αναφορικά με τη **συγκέντρωση**, η σημαντική συγκέντρωση ενός κεντρικού αντισυμβαλλόμενου σε σχέση με το χρηματοοικονομικό σύστημα της ΕΕ ή τυχόν κράτους μέλους της μπορεί να μετρηθεί με βάση τα εξής:
- (i) Τα απόλυτα και σχετικά ανοίγματα (ανοικτά συμβόλαια συναλλαγών σε κινητές αξίες, συναλλαγές χρηματοδότησης τίτλων και χρηματιστηριακά παράγωγα, καθώς και ονομαστικό οφειλόμενο ποσό των συναλλαγών σε εξωχρηματιστηριακά παράγωγα) που αναλαμβάνουν εκκαθαριστικά μέλη της ΕΕ του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου και αυτά που αναλαμβάνουν εκκαθαριστικά μέλη έκαστου κράτους μέλους·
  - (ii) Τα απόλυτα και σχετικά επίπεδα περιθωρίων ασφαλείας, κεφαλαίων εκκαθάρισης και ρευστοποιήσιμων πόρων που παρέχονται από εκκαθαριστικά μέλη της ΕΕ του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου και αυτών που παρέχονται από εκκαθαριστικά μέλη έκαστου κράτους μέλους.
- δ) Εάν οι δείκτες καταδεικνύουν έντονη **διαλειτουργικότητα ή διασυνδεσιμότητα** μεταξύ του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου και άλλου κεντρικού αντισυμβαλλόμενου ή άλλων ΥΧΑ εντός του χρηματοπιστωτικού συστήματος σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν εάν το γεγονός που ενεργοποίησε την αξιολόγηση για την εφαρμογή των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης θέτει σε κίνδυνο

(ή ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο) τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα εντός της Ένωσης ή εντός ενός εκ των κρατών μελών της.

Κατευθυντήρια γραμμή 3: Προϋποθέσεις ενεργοποίησης για κεφαλαιακές απαιτήσεις

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις κεφαλαιακές απαιτήσεις αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* την απαίτηση του άρθρου 16 του κανονισμού EMIR και των άρθρων 1 έως 5 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 152/2013.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις κεφαλαιακές απαιτήσεις αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* την απαίτηση του άρθρου 16 του κανονισμού EMIR και των άρθρων 1 έως 5 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 152/2013.

Δείκτες εντοπισμού της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης αποτελούν, παραδείγματος χάριν, οποιοσδήποτε από τις εξής καταστάσεις:

- α) Όταν η πραγματοποιηθείσα, εκτιμώμενη ή προβλεπόμενη ζημία μειώσει την κεφαλαιακή επάρκεια κεντρικού αντισυμβαλλόμενου σε επίπεδο κατώτερο του ορίου κοινοποίησης, το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 152/2013, και όταν ενδέχεται να σημειωθεί παράβαση των κεφαλαιακών απαιτήσεων με την πάροδο του χρόνου·
- β) Όταν η πραγματοποιηθείσα, εκτιμώμενη ή προβλεπόμενη ζημία οδηγεί ή ενδέχεται να οδηγήσει σε σημαντική επιδείνωση του κεφαλαίου του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, χωρίς να παραβιάζεται το όριο κοινοποίησης και να προκύπτει:
  - (i) είτε από τη βαθμιαία απώλεια κεφαλαίου εντός χρονικού διαστήματος κατά το οποίο θεωρείται ότι είναι πολύ πιθανό η αιτία της επιδείνωσης να συνεχίσει να μειώνει το κεφάλαιο του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου σε σημαντικό ρυθμό και, συνεπώς, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είναι πιθανό να παραβεί το όριο κοινοποίησης με την πάροδο του χρόνου·
  - (ii) είτε από σημαντική αιφνίδια ή αναμενόμενη ζημία, όταν είναι πιθανόν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να παραβεί το όριο κοινοποίησης στο εγγύς μέλλον.

Κατευθυντήρια γραμμή 4: Προϋποθέσεις ενεργοποίησης για απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας

α) Διαχείριση έκθεσης

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* την απαίτηση του άρθρου 40 του κανονισμού EMIR για τη μέτρηση και εκτίμηση της έκθεσής του σε κίνδυνο ρευστότητας και της πιστωτικής έκθεσής του έναντι κάθε εκκαθαριστικού μέλους.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* την απαίτηση του άρθρου 40 του κανονισμού EMIR για τη μέτρηση και εκτίμηση της έκθεσής του σε κίνδυνο ρευστότητας και της πιστωτικής έκθεσής του έναντι κάθε εκκαθαριστικού μέλους.

Δείκτη για τον εντοπισμό της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης αποτελεί, για παράδειγμα, η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επιδεικνύει αιφνίδια και σημαντική επιδείνωση ή συνεχιζόμενη επιδείνωση στις μετρήσεις και τις αξιολογήσεις που διενεργούνται από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, η οποία μετράται βάσει δεικτών όπως (αλλά όχι αποκλειστικά) οποιοσδήποτε από τους ακόλουθους:

- (i) δυσχέρειες στην εκ νέου ενοποίηση συναλλαγών των εκκαθαριστικών μελών·
- (ii) ζητήματα στην επιβεβαίωση θέσεων και/ή στον διακανονισμό συναλλαγών·
- (iii) καθορισμός έγκυρων πηγών για τις τιμές, δυσχέρειες στην επίτευξη συμφωνίας των τιμών ή όταν οι τιμές στερούνται λεπτομερειών ή αυξάνεται ο εντοπισμός παλαιών τιμών·
- (iv) επιχειρησιακά συμβάντα που δυσχεραίνουν τον υπολογισμό ή όταν οι απαιτήσεις ρευστοποίησης εξασφαλίσεων αυξάνονται σε εύρος ή συχνότητα,

και στην περίπτωση όπου οποιαδήποτε από τις ανωτέρω εντοπισθείσες επιδεινώσεις επαναλαμβάνονται ή αυξάνονται και όπου, με την πάροδο του χρόνου, υφίσταται σαφής κίνδυνος παραβίασης από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο των απαιτήσεων για τη διαχείριση της έκθεσης.

β) Απαιτήσεις περιθωρίου ασφαλείας

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις περιθωρίου ασφαλείας αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* τις απαιτήσεις του άρθρου 41 του κανονισμού EMR ή των άρθρων 24 έως 28 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις περιθωρίου ασφαλείας αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* την απαίτηση του άρθρου 41 του κανονισμού EMR ή των άρθρων 24 έως 28 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δείκτης για τον εντοπισμό της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επιδεικνύει αιφνίδια και σημαντική επιδείνωση ή συνεχιζόμενη επιδείνωση στη διαχείριση του περιθωρίου ασφαλείας του και ιδίως στις κλήσεις περιθωρίου, η οποία μετράται βάσει δεικτών όπως (αλλά όχι αποκλειστικά) οποιοσδήποτε από τους ακόλουθους:

- (i) όταν προκύπτουν επαναλαμβανόμενα ζητήματα που επισημαίνονται από τα αποτελέσματα απολογιστικών ελέγχων·
- (ii) όταν υπάρχουν ουσιώδεις αδυναμίες στη διαχείριση του περιθωρίου, με αποτέλεσμα τα συνολικά περιθώρια να είναι ενδεχομένως ανεπαρκή σε περίπτωση που χρειαστεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να ρευστοποιήσει ένα χαρτοφυλάκιο.

γ) Κεφάλαιο εκκαθάρισης και λοιποί χρηματοοικονομικοί πόροι

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις κεφαλαίου εκκαθάρισης και για λοιπούς χρηματοοικονομικούς πόρους αποτελεί η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* τις απαιτήσεις του άρθρου 42 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 29 έως 31 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013 ή τις απαιτήσεις του άρθρου 43 του κανονισμού EMIR, του άρθρου 41 του κανονισμού EMR ή των άρθρων 24 έως 28 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις κεφαλαίου εκκαθάρισης και για λοιπούς χρηματοοικονομικούς πόρους αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* τις απαιτήσεις του άρθρου 42 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 29 έως 31 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013 ή τις απαιτήσεις του άρθρου 43 του κανονισμού EMIR, του άρθρου 41 του κανονισμού EMR ή των άρθρων 24 έως 28 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δείκτης για τον εντοπισμό της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση στην οποία το κεφάλαιο εκκαθάρισης και/ή οι λοιποί χρηματοοικονομικοί πόροι θεωρούνται ιδιαίτερα ανεπαρκείς. Αυτό θα μπορούσε να διαπιστωθεί με το αποτέλεσμα της εσωτερικής προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, ήτοι την ικανότητά του να αντιμετωπίζει, υπό ακραίες αλλά εύλογες συνθήκες αγοράς, την αθέτηση υποχρέωσης από το εκκαθαριστικό μέλος έναντι του οποίου έχει τη μεγαλύτερη έκθεση ή από το δεύτερο και το τρίτο μεγαλύτερο εκκαθαριστικό μέλος και η αιτία του αποτελέσματος αυτού δεν είναι πιθανόν να διορθωθεί από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο εντός των προβλεπόμενων χρονοδιαγραμμάτων.

δ) Έλεγχοι κινδύνου ρευστότητας

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις για τους ελέγχους κινδύνου ρευστότητας αποτελεί η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* τις απαιτήσεις του άρθρου 44 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 32 έως 34 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις για τους ελέγχους κινδύνου ρευστότητας αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* τις απαιτήσεις του άρθρου 44 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 32 έως 34 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δείκτης για τον εντοπισμό της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση στην οποία η κατάσταση ρευστότητας του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου επιδεινώνεται εντός μικρής χρονικής περιόδου και θεωρείται πολύ πιθανόν η αιτία της εν λόγω επιδείνωσης να συνεχίσει να μειώνει τη ρευστότητα που έχει στη διάθεσή του ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος σε σημαντικό όγκο και ταχύτητα. Στις αιτίες της εξέλιξης αυτής ενδεχομένως συγκαταλέγονται η ανάκληση συμφωνιών παροχής υπηρεσιών ή η υπαναχώρηση παρόχων υπηρεσιών, αυξημένες απαιτήσεις ρευστότητας που δεν πληρούνται από αυξημένες παροχές ρευστότητας ή η επιδείνωση της ποιότητας ασφαλείας.

ε) Γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις για τις γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης αποτελεί η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* τις απαιτήσεις του άρθρου 45 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 35 έως 36 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις για τις γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης αποτελεί η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* τις απαιτήσεις του άρθρου 45 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 35 έως 36 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δείκτης για τον εντοπισμό της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση στην οποία προκύπτουν ζητήματα όπως νομικός κίνδυνος που επηρεάζει την εκτελεστότητα των γραμμών άμυνας.

στ) Απαιτήσεις παροχής ασφαλείας

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις παροχής ασφαλείας αποτελεί η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* τις απαιτήσεις του άρθρου 46 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 37 έως 42 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης σχετικά με τις απαιτήσεις παροχής ασφαλείας αποτελεί η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* τις απαιτήσεις του άρθρου 46 του κανονισμού EMIR και των άρθρων 37 έως 42 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δείκτης για τον εντοπισμό της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρουσιάζει συνεχιζόμενη επιδείνωση στη διαχείριση των απαιτήσεων παροχής ασφαλείας του, η οποία μετράται βάσει δεικτών όπως (αλλά όχι αποκλειστικά) αν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει υποπέσει επανειλημμένως σε διαχειριστικά σφάλματα ως προς τις απαιτήσεις παροχής ασφαλείας του ή εφαρμόζει μη κατάλληλους συντελεστές αποκοπής. Αυτό ενδεχομένως μπορεί να διαπιστωθεί μέσω απολογιστικών ελέγχων σε σχέση με τις κινήσεις της αγοράς και, εφόσον οποιαδήποτε από τις εντοπιζόμενες επιδεινώσεις επαναλαμβάνεται ή αυξάνεται σε βάθος χρόνου, υφίσταται σαφής κίνδυνος ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να παραβιάσει τις απαιτήσεις παροχής ασφαλείας ή τις απαιτήσεις διαδικασιών που προβλέπονται σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης.

ζ) Επενδυτική πολιτική

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις επενδυτικής πολιτικής αποτελεί η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* τις απαιτήσεις του άρθρου 47 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 43 έως 46 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις επενδυτικής πολιτικής αποτελεί η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* τις απαιτήσεις του άρθρου 47 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 43 έως 46 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δείκτης για τον εντοπισμό της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης είναι, για παράδειγμα, οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις:

- (i) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρουσιάζει συνεχιζόμενη επιδείνωση ως προς τις επενδύσεις και τη διαχείριση των απαιτήσεων επενδυτικής πολιτικής, όταν, με την πάροδο του χρόνου, υφίσταται σαφής κίνδυνος ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να παραβιάσει τις απαιτήσεις της επενδυτικής πολιτικής του ή να επηρεάσει την κεφαλαιακή του θέση, γεγονός το οποίο ενδεχομένως διαπιστώνεται μέσω των εξής:
- ανεπάρκεια στην εφαρμογή διαδικασιών επενδύσεων,
  - ελλείψεις στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και παρακολούθησης όσον αφορά τις επενδύσεις του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου,
  - εσφαλμένη λογιστική καταγραφή συναλλαγών επενδύσεων,

- αναποτελεσματική παρακολούθηση των ρυθμίσεων ή της πιστωτικής ποιότητας των χρηματοοικονομικών αντισυμβαλλόμενων ή των παρόχων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών,
- ανησυχίες σχετικά με την πιθανότητα ρευστοποίησης των επενδύσεων με ελάχιστες δυσμενείς επιπτώσεις στις τιμές,

και όταν οποιαδήποτε εκ των εντοπισθεισών επιδεινώσεων είναι επαναλαμβανόμενη ή αυξανόμενη·

- (ii) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υφίσταται επενδυτικές ζημιές είτε σε τακτική βάση είτε με ταχείς ρυθμούς και η συσσώρευση ζημίας πιθανόν να θέσει προκλήσεις για την κεφαλαιακή θέση του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου.

η) Διαδικασίες που προβλέπονται σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις για τις διαδικασίες που προβλέπονται σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* τις απαιτήσεις του άρθρου 48 του κανονισμού EMIR.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις για τις διαδικασίες που προβλέπονται σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* τις απαιτήσεις του άρθρου 48 του κανονισμού EMIR.

Δείκτης για τον εντοπισμό της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρουσιάζει συνεχιζόμενη επιδείνωση στη διαχείριση των διαδικασιών που προβλέπονται σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης, η οποία μετράται βάσει δεικτών όπως (αλλά όχι αποκλειστικά) οποιοσδήποτε από τους ακόλουθους, όταν:

- (i) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν προβεί επανειλημμένως στη λήψη μέτρων για τη βελτίωση των διαδικασιών του σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης μετά τον εντοπισμό αδυναμιών στις εν λόγω διαδικασίες·
- (ii) η προσέγγιση που υιοθέτησε ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ώστε να διασφαλίσει την εκτελεστικότητα των διαδικασιών που προβλέπονται σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης παρουσιάζει ελλείψεις ή δεν αποδίδει·
- (iii) οι προσπάθειες του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου να αξιολογήσει τη μεταβίβαση θέσεων δεν είναι επαρκώς λεπτομερείς·
- (iv) και όταν οποιαδήποτε από τις εν λόγω εντοπισθείσες επιδεινώσεις επαναλαμβάνεται ή αυξάνεται και όταν, με την πάροδο του χρόνου, υφίσταται σαφής κίνδυνος

παραβίασης από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο των απαιτήσεων για τις διαδικασίες που προβλέπονται σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης.

θ) Επανεξέταση μοντέλων, προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και απολογιστικοί έλεγχοι

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις για την επανεξέταση μοντέλων, τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και τους απολογιστικούς ελέγχους αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* τις απαιτήσεις του άρθρου 49 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 47 έως 61 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις για την επανεξέταση μοντέλων, τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και τους απολογιστικούς ελέγχους αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* τις απαιτήσεις του άρθρου 49 του κανονισμού EMIR ή των άρθρων 47 έως 61 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αριθ. 153/2013.

Δείκτης για τον εντοπισμό της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρουσιάζει συνεχιζόμενη επιδείνωση στη διαχείριση της επανεξέτασης μοντέλων, των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και των απολογιστικών ελέγχων, η οποία μετράται βάσει δεικτών όπως (αλλά όχι αποκλειστικά) οποιοσδήποτε από τους ακόλουθους, όταν:

- (i) υπάρχουν ενδείξεις ότι η συχνότητα επανεξέτασης και εφαρμογής προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων /απολογιστικών ελέγχων μειώνεται·
- (ii) υπάρχουν ανησυχίες σε σχέση με την ανεξαρτησία των επανεξετάσεων·
- (iii) τα δεδομένα εισόδου που χρησιμοποιούνται στην προσομοίωση ακραίων καταστάσεων δεν έχουν υποβληθεί σε ποιοτικό έλεγχο, είναι ασαφή, επιδέχονται ερμηνεία και οδηγούν, ως εκ τούτου, σε λιγότερο λεπτομερή ή ακριβή αποτελέσματα·

και όταν οποιαδήποτε από τις εν λόγω εντοπισθείσες επιδεινώσεις επαναλαμβάνεται ή αυξάνεται και όταν, με την πάροδο του χρόνου, υφίσταται σαφής κίνδυνος παραβίασης από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο των απαιτήσεων για την επανεξέταση των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και των απολογιστικών ελέγχων.

ι) Διακανονισμός

Πρώτη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις διακανονισμού αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *παραβιάζει* τις απαιτήσεις του άρθρου 50 του κανονισμού EMIR και των άρθρων 50α έως 50δ του κανονισμού EMIR.

Δεύτερη προϋπόθεση ενεργοποίησης όσον αφορά τις απαιτήσεις διακανονισμού αποτελεί η περίπτωση όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος *ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον* τις απαιτήσεις του άρθρου 50 του κανονισμού EMIR και των άρθρων 50α έως 50δ του κανονισμού EMIR.

Δείκτης για τον εντοπισμό της δεύτερης προϋπόθεσης ενεργοποίησης είναι, για παράδειγμα, οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις:

- (i) όταν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν τηρεί, ή υφίσταται σαφής κίνδυνος να μην τηρήσει, τις υποχρεώσεις διακανονισμού σε οποιοδήποτε εκ των σχετικών νομισμάτων όταν αυτές καθίστανται απαιτητές, και όταν οποιαδήποτε εκ των εντοπιζόμενων αδυναμιών δεν διορθωθεί εντός δεδομένου χρονικού διαστήματος, είναι σημαντική, επαναλαμβανόμενη ή αυξανόμενη, και όταν, με την πάροδο του χρόνου, υφίσταται σαφής κίνδυνος ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να παραβιάσει την υποχρέωση που απορρέει από τον κανονισμό EMIR·
- (ii) όταν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρουσιάζει συνεχιζόμενη επιδείνωση στη διαχείριση των υποχρεώσεων διακανονισμού του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, για παράδειγμα, όταν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν διερευνά συνεχώς τη δυνατότητα χρήσης χρήματος κεντρικής τράπεζας ή όταν τα μέτρα που λαμβάνει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για τον αυστηρό περιορισμό των κινδύνων ταμειακού διακανονισμού είναι λιγότερο αποτελεσματικά, καθώς και στην περίπτωση όπου οποιαδήποτε από τις εν λόγω εντοπιζόμενες επιδεινώσεις επαναλαμβάνεται ή αυξάνεται και όταν, με την πάροδο του χρόνου, υφίσταται σαφής κίνδυνος παραβίασης από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο των απαιτήσεων για τις διαδικασίες που προβλέπονται σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 5: Προϋπόθεση ενεργοποίησης στο πλαίσιο εντοπισθεισών ανησυχιών ως προς τη συμμόρφωση με τον κανονισμό EMIR

Οι δείκτες για την προϋπόθεση ενεργοποίησης σε σχέση με τη συμμόρφωση με τον κανονισμό EMIR απαριθμούνται κατωτέρω και πρέπει να υπόκεινται σε παρακολούθηση από τις αρμόδιες αρχές. Σε περίπτωση που εκπληρώνεται ένας εξ αυτών, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να αξιολογήσει και να αποφασίσει σχετικά με την πιθανή εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης.

Δείκτες εντοπισμού της ενεργοποίησης σε σχέση με τη συμμόρφωση στον κανονισμό EMIR είναι, παραδείγματος χάριν, οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις, στις οποίες:

- (i) η εντοπισθείσα ανησυχία είναι ουσιώδους σημασίας και παραμένει ανεπίλυτη, επαναλαμβάνεται ή αυξάνεται·

(ii) υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είναι πιθανόν να μην προβεί σε ουσιώδεις διορθώσεις των ευρημάτων, όπως ζητήθηκε από την αρμόδια αρχή, σε σχέση με τις σχετικές απαιτήσεις του κανονισμού EMIR·

(iii) υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι:

- ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν θα πραγματοποιήσει, ή υφίσταται σημαντικός κίνδυνος ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να μην πραγματοποιήσει, εμπρόθεσμα σημαντικές πληρωμές·
- ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν θα τηρήσει, ή υφίσταται σημαντικός κίνδυνος να μην τηρήσει, τη βασική συμφωνία ή δεν θα εκπληρώσει, ή υφίσταται σημαντικός κίνδυνος να μην εκπληρώσει, ουσιώδεις υποχρεώσεις όταν αυτές καθίστανται απαιτητές·
- ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος πραγματοποιεί τις πληρωμές με αυξημένη καθυστέρηση,
  - όταν οποιαδήποτε εκ των εντοπιζόμενων παραλείψεων δεν διορθώνεται εντός δεδομένου χρονικού διαστήματος, είναι σημαντική, επαναλαμβανόμενη ή αυξανόμενη,
  - και με την πάροδο του χρόνου,
- υφίσταται σαφής κίνδυνος ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να θέσει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης ή ενός εκ των κρατών μελών της· ή
- υφίσταται σαφής κίνδυνος η εντοπισθείσα ανησυχία να επηρεάσει, ή είναι πιθανό να επηρεάσει, αρνητικά την ικανότητα του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου να εκτελεί τις υπηρεσίες εκκαθάρισής του εντός της Ένωσης ή εντός ενός εκ των κρατών μελών της.

Ως **εντοπισθείσα ανησυχία** νοούνται τυχόν σημαντικές διαπιστώσεις παραβάσεων, παραβιάσεων, οιονεί παραβιάσεων ή ελλείψεων στην εφαρμογή του κανονισμού EMIR ή άλλων εφαρμοστέων κανόνων και άλλες εντοπισθείσες περιπτώσεις κακοδιαχείρισης ή άλλες ανησυχητικές διαπιστώσεις όσον αφορά τη διαρκή συμμόρφωση του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου με τις απαιτήσεις του κανονισμού EMIR και όταν η διαπίστωση δεν καλύπτεται από τις κατευθυντήριες γραμμές 3 και 4.

Κατευθυντήρια γραμμή 6: Προϋπόθεση ενεργοποίησης σε σχέση με τον αντίκτυπο ενός κεντρικού αντισυμβαλλόμενου σε άλλες οντότητες που ενέχει κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα

Οι δείκτες για την προϋπόθεση ενεργοποίησης αναφορικά με τον αντίκτυπο ενός κεντρικού αντισυμβαλλόμενου σε άλλες οντότητες που ενέχει κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα απαριθμούνται κατωτέρω και θα πρέπει να υπόκεινται σε παρακολούθηση από

τις αρμόδιες αρχές. Σε περίπτωση που εκπληρώνεται ένας από αυτούς, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να προβεί σε αξιολόγηση και να αποφασίσει σχετικά με την εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης.

Δείκτης για τον εντοπισμό της προϋπόθεσης ενεργοποίησης σχετικά με τον αντίκτυπο ενός κεντρικού αντισυμβαλλόμενου σε άλλες οντότητες που ενέχει κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα είναι, για παράδειγμα, οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις, όπου:

- α) οι πολιτικές του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου ως προς τα περιθώρια ασφαλείας και τις παροχές ασφαλείας ενδέχεται να οδηγήσουν σε πρόδηλη φιλοκυκλικότητα και να δημιουργήσουν προβλήματα ρευστότητας στα εκκαθαριστικά μέλη (συμπεριλαμβανομένων των πελατών και έμμεσων πελατών)·
- β) έχει συμβεί ή είναι πιθανό να συμβεί επιχειρησιακό συμβάν του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου το οποίο ενδέχεται να έχει ουσιαδώς δυσμενείς επιπτώσεις (i) στις υπηρεσίες άλλων ΥΧΑ ή (ii) σε άλλες οντότητες, όπως χρηματιστήρια ή πλατφόρμες αντιστοίχισης·
- γ) το ποσό των ρευστών διαθεσίμων που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είναι σε θέση να αξιώσει είτε σε συνήθεις δραστηριότητες (BAU) είτε σε σενάριο αθέτησης υποχρέωσης είναι πιθανό να θέσει σε κίνδυνο τη σταθερότητα ενός αντισυμβαλλόμενου που είναι απαραίτητος για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο·
- δ) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επιβαρύνει ή ενδέχεται να επιβαρύνει με κόστος ή απαίτηση τα εκκαθαριστικά μέλη το οποίο θα θέσει σε κίνδυνο την πρόσβαση στην εκκαθάριση για τα εν λόγω μέλη των θιγόμενων υπηρεσιών,

και αν το εντοπισθέν ζήτημα παραμένει ανεπίλυτο, επαναλαμβάνεται ή αυξάνεται και όταν, με την πάροδο του χρόνου, υφίσταται σαφής κίνδυνος ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να θέσει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης ή ενός εκ των κρατών μελών της.

Κατευθυντήρια γραμμή 7: Προϋπόθεση ενεργοποίησης σε σχέση με τη λειτουργική βιωσιμότητα ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου

Οι δείκτες για την ενεργοποίηση σχετικά με τη λειτουργική βιωσιμότητα ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου απαριθμούνται κατωτέρω και πρέπει να υπόκεινται σε παρακολούθηση από τις αρμόδιες αρχές. Σε περίπτωση που εκπληρώνεται ένας εξ αυτών, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να αξιολογήσει και να αποφασίσει σχετικά με την πιθανή εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης.

Δείκτης για τον εντοπισμό της προϋπόθεσης ενεργοποίησης σε σχέση με τη λειτουργική βιωσιμότητα ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση όπου η

αρμόδια αρχή εντοπίζει ενδείξεις για αναδυόμενη κατάσταση κρίσης του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου που θα μπορούσε να επηρεάσει τις εργασίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, όπως λειτουργικές ή οργανωτικές ελλείψεις, κίνδυνοι ή περιορισμοί που θα επηρεάσουν, ή ενδέχεται να επηρεάσουν, αρνητικά τη λειτουργική βιωσιμότητα του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και ιδίως την ικανότητά του να παρέχει υπηρεσίες εκκαθάρισης.

Κατά την αξιολόγηση της ύπαρξης τυχόν λειτουργικών ή οργανωτικών ελλείψεων, κινδύνων ή περιορισμών, η αρμόδια αρχή εξετάζει τουλάχιστον τις ακόλουθες καταστάσεις:

- α) Απώλεια προσωπικού σε θέσεις καίριας σημασίας, όπως προσωπικό που ασχολείται με τη διαχείριση κινδύνων ή λοιπό προσωπικό που δραστηριοποιείται στη διαχείριση των συναλλαγών, των παροχών ασφαλείας ή τη στρατηγική εκκαθάρισης ενός υπερήμερου μέλους.
- β) Εμφάνιση μείζονος ζημιογόνου γεγονότος/συμβάντος λειτουργικού κινδύνου ή μείζονος συμβάντος που θίγει τη φήμη όπως αστοχίες ΤΠ, απάτη, κυβερνοεπιθέσεις και φυσικές καταστροφές από τις οποίες ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν είναι σε θέση, ή ενδέχεται να μην είναι σε θέση, να ανακάμψει ή τις οποίες δεν είναι σε θέση, ή ενδέχεται να μην είναι σε θέση, να αντιμετωπίσει εγκαίρως.
- γ) Η πτώχευση μιας τρίτης οντότητας κρίσιμης σημασίας εμποδίζει τους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους να εκπληρώσουν το σύνολο ή μέρος των υποχρεώσεών τους έναντι των συμμετεχόντων τους, συμπεριλαμβανομένου του διακανονισμού συναλλαγών και των εξοφλήσεων των κλήσεων περιθωρίου.
- δ) Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ενδέχεται να μην είναι σε θέση να αντιμετωπίσει εγκαίρως λειτουργικούς περιορισμούς, αν αποδεικνύεται, παραδείγματος χάριν, ότι τα σχέδια επιχειρηματικής συνέχειας είναι ανεπαρκή για την αποκατάσταση των εργασιών του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου.
- ε) Τα λειτουργικά γεγονότα στο πλαίσιο του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου καταγράφουν αυξημένη συχνότητα εμφάνισης ή εύρος, μεταξύ άλλων, σε περιπτώσεις όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρουσιάζει διαρκή επιδείνωση της εκτίμησης των κινδύνων και ελλείψεις στα συστήματα ΤΠ του ή όπου εντοπισθέντα ζητήματα ΤΠ παραμένουν ανεπίλυτα.
- στ) Η συχνότητα ή το εύρος των λειτουργικών περιορισμών είναι αυξημένα σε διασυνδεδεμένες οντότητες όπως (i) διαλειτουργικοί κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι, (ii) ΥΧΑ ή (iii) πάροχοι υπηρεσιών (στους οποίους βασίζεται ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για να παρέχει κρίσιμες λειτουργίες του, όπως υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους ΤΠ).
- ζ) Υπάρχουν εταιρικά γεγονότα που είναι πιθανό να επηρεάσουν αρνητικά την ευρωστία του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου.

Κατευθυντήρια γραμμή 8: Προϋπόθεση ενεργοποίησης σε σχέση με τη χρηματοπιστωτική βιωσιμότητα ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου

Ο δείκτης για την προϋπόθεση ενεργοποίησης σε σχέση με τη χρηματοπιστωτική βιωσιμότητα ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου περιγράφεται κατωτέρω και πρέπει να υπόκειται σε παρακολούθηση από τις αρμόδιες αρχές. Σε περίπτωση που εκπληρώνεται, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να αξιολογήσει και να αποφασίσει σχετικά με την πιθανή εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης.

Δείκτης για τον εντοπισμό της προϋπόθεσης ενεργοποίησης σε σχέση με τη χρηματοπιστωτική βιωσιμότητα ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση όπου οι αρμόδιες αρχές εντοπίζουν ενδείξεις για αναδυόμενη κατάσταση κρίσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου που θα επηρεάσει, ή είναι πιθανό να επηρεάσει, αρνητικά τη χρηματοπιστωτική βιωσιμότητα του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τις εργασίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και ιδίως την ικανότητά του να παρέχει υπηρεσίες εκκαθάρισης.

Κατά την αξιολόγηση του δείκτη αυτού, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να εξετάζει τουλάχιστον τις ακόλουθες καταστάσεις:

- α) Τα εκκαθαριστικά μέλη ή τα εξωτερικά ενδιαφερόμενα μέρη έχουν κινήσει νομικές διαδικασίες εναντίον του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ή υπάρχει αναμενόμενη ή εν εξελίξει δικαστική διαφορά, όπου το διακυβευόμενο ποσό, ή το γνωστό ή άγνωστο ποσό διακανονισμού, ενδέχεται να εκθέσει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική βιωσιμότητα ή ευρωστία του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.
- β) Εκδοθείσες ή προβλεπόμενες κυρώσεις όπου το διακυβευόμενο ποσό ενδέχεται να εκθέσει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική βιωσιμότητα ή ευρωστία του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ή όπου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει σημαντικά σχόλια από εξωτερικούς ελεγκτές.
- γ) Αύξηση του κόστους και/ή μείωση του εισοδήματος που οδηγεί σε προβληματισμό όσον αφορά τη βιωσιμότητα του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ως λειτουργούσας οντότητας.
- δ) Η ιδιότητα μέλους του κεντρικού αντισυμβαλλομένου υφίσταται σημαντικές δυσμενείς μεταβολές, όπως επιδείνωση της φερεγγυότητας των εκκαθαριστικών μελών, όταν οι εν λόγω μεταβολές ενδέχεται να εκθέσουν σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική βιωσιμότητα ή την ευρωστία του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.
- ε) Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υφίσταται απώλεια εκκαθαριστικών μελών ή της εμπιστοσύνης στην ικανότητά του να διαχειρίζεται κινδύνους, σε επιχειρησιακό και/ή χρηματοπιστωτικό επίπεδο, γεγονός το οποίο τον οδηγεί στο ενδεχόμενο να μην είναι σε θέση να ασκήσει τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες και να εκθέσει σε κίνδυνο

τη χρηματοπιστωτική ευρωστία του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου. Αυτό ενδεχομένως μπορεί να διαπιστωθεί μέσω των εξής:

- (i) μείωση των συναλλαγών που υποβάλλονται προς εκκαθάριση, ή
- (ii) πρόθεση των εκκαθαριστικών μελών να καταγγείλουν τις συμβάσεις τους με τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο (ειδοποίηση καταγγελίας).

Κατευθυντήρια γραμμή 9: Προϋπόθεση ενεργοποίησης για αναδυόμενη κρίση

Ο δείκτης για την προϋπόθεση ενεργοποίησης που αφορά αναδυόμενη κρίση λόγω εξωγενών επιπτώσεων περιγράφεται κατωτέρω και πρέπει να υπόκειται σε παρακολούθηση από τις αρμόδιες αρχές. Σε περίπτωση που εκπληρώνεται, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να αξιολογήσει και να αποφασίσει σχετικά με την πιθανή εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης.

Δείκτης για τον εντοπισμό της προϋπόθεσης ενεργοποίησης που αφορά αναδυόμενη κρίση είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση όπου οι αρμόδιες αρχές εντοπίζουν μια αναδυόμενη κατάσταση κρίσης εκτός του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει ουσιωδώς τις εργασίες του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου και ιδίως την ικανότητά του να παρέχει υπηρεσίες εκκαθάρισης.

Κατά την αξιολόγηση του δείκτη αυτού, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να εξετάζει τουλάχιστον τις ακόλουθες καταστάσεις:

- α) Έναν σημαντικό αριθμό αθετήσεων υποχρέωσης σε έναν δεδομένο τομέα.
- β) Σημαντικά ζητήματα που επηρεάζουν τη λειτουργία μιας αγοράς ή τμήματος αγοράς.